

O nalogah A) izrazilo se je že več sotrudnikov jako priznalno; jeden najodličnejših Ljubljanskih šolnikov pa mi je pisal mej drugim sledeče: „Odkar prijavlja „Tovariš“ Vaše slovnične vaje pod naslovom „Iz šole za šolo“ se už vedno pripravljam pisati Vam ter povedati, kako me veseli skrbno nabrana tvarina, ki je izredno praktična in instruktivna. Tako bi morale biti naše slovnice, slovenske in nemške, osnovane, da bi pripravljale ob jednom pot v spisje . . . . . Jasno misliti, govoriti in pisati, to je največja naloga ljudske šole, a tudi najtežavnejša; in če se spominjamo naših učnih sredstev za ta eminentno važen predmet . . . . . To — in da slovnica postane pri učencih kri in meso le na podlogi obilih praktičnih vaj tikajočih se obliko- in stavkoslovja — to gotovo Vas je napotilo, zbirati slovniškega gradiva, katero nam podajate v dolgi vrsti po „Učit. Tovarišu“. Res, vsega priznanja vredna je Vaša marljivost in goreča želja, kolegom svojim pomagati pri težavnem poslu. Bojim se pa, da bode ostalo Vaše delo samo v „Tovarišu“, mesto da bi bila učitelju priročna knjiga „sine qua non“. I. t. d.

Nadjam se tedaj, da bodo te drobtinice moje, po želji nekaterih navdušenih mož sedaj v jednej posodi, marsikateremu, zlasti začetnemu sotrudniku, mlajšej sotrudnici, kolikor toliko „dobro došle“; saj so od praktičnega, už 30. leto delujočega šolnika spisane — iz najboljšega namena.

Kjer bi pa ta knjižica vzlic naglašanemu namenu vendar ne našla naklonjenosti, naj se pa malo skoz prste poluka, — in naj bodo te drobtinice dobre, dokler nam zmožnejši in spretnejši strokovnjaki tečnejših kosov ne ponudijo. Ako homo le na boljše in najboljše čakali, tudi dobrega ne bomo pričakali, kajti: „Boljše je čestokrat dobremu na poti“.

Z ozirom na rečeno nadejati se mi je dobrohotne kritike; in ko bi v tej tudi katera huda puđla na mene, — vedel jo bodem mirno shraniti ter se pri priliki okoristiti s takim prijateljskim svetom, ako bo le drugače kritika stvarna in nepristranska.

Océna, v katerej se po neprijateljsko dlaka cepi, koristi malo ali pa nič, čestokrat še škoduje: „Slovenščina zlatá, časti Slovincem (takó) ne obeta“.

Ako sem s tem neznatnim deleem jasno naznačen namen vsaj deloma dosegel, me bo veselilo“.

Prav živo priporočamo tedaj to krasno knjigo učiteljem, učiteljicam, odgojiteljem in prijateljem šole ter vsem Slovincem posebno pa še spoštovalcem preslavnega našega pisatelja kneza in škofa Antona Slomšeka. Cena brušuranemu iztisu je 1 glđ., vezanemu v platno pa 1 glđ. 20 kr., po pošti 10 kr. več.

— „Pedagogiško društvo“ na Krškem je ravnokar izdalo in založilo „**Pedagogiški letnik**“, obsezajoč „Občno vzgojeslovje“ (po dr. Jos. Michu poslovenil Fr. Gabršek), Pouk o črtežih s podobami, II. del (Jos. Bezljaj) in razne pedagogično-didaktične spise. Cena knjigi je za nende 1 gold. 40 kr. (po pošti 5 kr. več). Poleg tega so se izdali posebni odtisi Občnega vzgojeslovja (cena 80 kr.) in Pouka o črtežih s podobami (cena 30 kr.), po pošti 5 kr. več. Ker so te knjige prve v tej stroki, nadejati se je obile naročbe. — Denar naj se pošilja odboru „Pedagogiškega društva“ na Krškem.

— **Stritarjevih zbranih spisov**, I. in II. zvezek sta ravnokar prišla na svetlo in začenjata s „poezijami“. — Stritarjevi zbrani spisi bodo izšli v 50 do 60 po 2½, póle obsežnih snopičih po 25 kr. ali v 5 do 6 po 20 do 25 tiskovnih pol obsežnih zvezkih, vsak zvezek po 2 glđ. 50 kr. Vsak teden izide jeden snopič, vsak drugi mesec jeden zvezek. Poeziji sledi proza in sicer: a) pripovedni, b) dramatični, c) šaljivi, d) ukoviti, e) mešaviti spisi. Nekoliko spisov, iz posebnih razlogov in ozirov ne vzprejetih v naročitev, izide končno v dodatnem zvezku. — Vsem učiteljem in učiteljicam in sploh vsem prijateljem leposlovja slovenskega priporočamo iskreno Stritarjeve spise v obilno naročbo.

D o p i s i.

Od Trsta, meseca junija. »Učit. Tovariš« ni še prinesel do sedaj nobenega sporočila o preteklih učiteljskih izpitih v našem Primorju. Če tudi sem už precej pozen, vendar se mi vidi potrebno, da izpregovori tudi naš »Tovariš« besedico v tej zadevi, ker dobro vem, da zanimajo taka sporočila njegove bralce. Torej k stvari!

Kakor je znano, imamo na Primorskem dve izpitni komisiji: jedno v Kopru, a drugo v Gorici.

V Kopru se je oglasilo letos k izpitu za ljudska šole 9 učiteljev in 11 učiteljic, in sicer 6 učiteljev in 3 učiteljice slov. národnosti, 2 učiteljici Hrvatci; ostali oglašenci so bili ital. ná-

rodnosti. Od slov. izpitancev je bil jeden učitelj in jedna učiteljica (poleg jedne Italijanke) usposobljena z odliko, jeden učitelj (poleg jedne učiteljice in dveh učiteljev za ital. sole) ni bil usposobljen; vsi drugi prosto usposobljeni. Razen tega so se dali nekateri izpitati še iz drugega jezika kot učnega predmeta; zastran nemščine določuje to že itak točka 9. čl. I. novega predpisa o učiteljskih izpitih. Jeden uže prej izpitani slov. učitelj pa je moral dostati izpit iz verstva.

Za meščanske šole so bile izpitane 4 Italijanke, in sicer 2 iz prve, 2 pa iz druge skupine — vse z odliko. Ta odlični uspeh pri izpitih za meščanske šole je celó našo »Triesterco« takó navdušil, da je prišla za kadilnico, katero v novejšem času takó rada vihti našim »patrijotičnim« Lahom.

Goriška izpitna komisija pa je imela takrat opraviti le z enim Italijanom za ljudske šole in dvema Italijankama za francoski jezik; prvi je bil prosto usposobljen, ostalih dveh pa jedna z odliko.

Tandem aliquando! Tako nekako smo vskliknili beróč sporočilo, da se je naš tržaški magistrat odločil sezidati že davno in težko pričakovano šolsko poslopje v Barkovljah. Hudobni jeziki so sicer govorili, da hočejo mestni očetje kaznovati slovenske Barkovljane za znane govore slov. poslancev v drž. zboru s tem, da jim zidanje zopet zavlečejo. Ali velika potreba nove šole, in smešnost vsacega zavlačanja zmagala je tudi tu. Vender pa hočejo naši pesimisti réci, da se imajo naši Barkovljanje zahvaliti edino le ugodnemu času, ko naš magistrat tako presirno okolu sebe meče s tisoči — za obrtniško šolo, za univerzo in za učiteljske. Izrek »Prosi mnogo, da dobiš malo« posrečil se je našim mestnim očetom vrlo dobro. Dosagli so, kar so želeli. Zahtev po univerzi in učiteljski niso že itak nikdar resno jemali. Predobro znajo sami, da bi jim izšolani pripravniki in vsučiliščniki delali največe preglavice. Kam z njimi?! — S takim ropotanjem in zahtevanjem po nemogočem si pripravljajo pri vladi pot za potrebnejše prošnje, dobrikajo se svojim volilem, ter vzbujajo sočutje pri »odrešencih« »onkraj luže«. Vsekako bi se imeli mi Slovenci od njih mnogo učiti. —

Pred zadnji mariborski »Popotnik« je objavil prevažen spis »O imenitnosti učiteljskih društev« in pristavek uredništva, da bi se kaj kmalu osnulo »osrednje učiteljsko društvo« za vse slovenske pokrajine. Mislim, da bi ne našel slov. učitelja, ki bi ne pripoznal nujne potrebe takega društva. A samo z golim pripoznanjem nam ni še nič pomagano; tu je treba dejanj, in ta so, ki vsacega ostrašijo; posebno ako niso premišljeno začeta. Zato mislim, da se z uredničenjem »Popotnikovega« predloga najboljše prične, ako se odpré v »Tovarišu« in »Popotniku« stalen predal v razgovor o prih. vseslovenskem učiteljskem društvu. V tem predalu naj bi se oglašali slov. učitelji in učiteljice iz različnih slov. krajev, objavljali svoje misli, nasvete in predloge, izražali pomisleke o mnjenji drugih tovarišev, skušali je z dokazi podpreti, i. t. d. — In kaj nadalje? Nadalje pride.

Iz Sežane. — Vabilo. — Učiteljsko društvo za sežanski-komenski okraj zboruje 7. julija t. l. ob 9. uri dopol. v prostorih národne šole v Sežani sè sledečim vzporedom: a) Prebere se zapisnik zadnjega zborovanja. b) Poučuje se slovnica v II. oddel. III. razreda. c) Kritikuje se pouk. d) Predava se o risanju v osnovnih šolah. e) Nadaljuje se o kmetijstvu v nadalj. tečajih. f) Nasvétuje se to in ono. K obilnej udeležbi vabi **odbor.**

Iz Suhora. V 9. dan junija, na praznik sv. Rešnjega Telesa je bila pri nas blagoslovljena nova šolska zastava, katero je preskrbel č. gospod župnik in predsednik kr. šol. svéta Martin Tomc. Ob 9. uri se je nesla zastava mej strelanjem in zvonjenjem iz šolske hiše v cerkev; spremljala jo je šolska mladina in obilna množica domačih faranov. G. župnik M. Tomc je pri tej priliki imel obširen govor, v katerem je naj prvo omenjal velikega praznika sv. R. T.; potem je razlagal, kaj pomeni zastava, kaj njene barve in podobi, katero se na zastavi vidi. Po dokončanem govoru so otroci prav navdušeno zapeli dve pesmi »Sv. Alojzij« in »Mati Božja«. — Zastava je iz belega svilnatoga damasta, ima podobi sv. Alojzija in čistega Spočetja. Ozalšana je z rudečim in modrim trakom. — Javno se tedaj zahvaljujemo preč. našem župniku, kateri je Suhorski šolski mladini preskrbel tako krasni spominek. Srčna hvala pa tudi vsem tistim č. gospodom prijateljem šolske mladine, kateri so s svojimi doneski pripomogli, da se je zastava kupila. Bog povrni vsem stoterno!

Franc Kenda,
učitelj in šolski voditelj.

Iz Litijskega okraja.* (Konferencija). Ne v 30. dan maja, kakor je bilo pomotljivo nanzanjeno, ampak 31. zborovalo je litijskega okraja učiteljstvo v Litiji. Vreme, katero je bilo

*) Nekoliko zakasnjeno. Ured.

mesec in dan pusto, se je oni dan izpremenilo. Solnce je prijetno sijalo in blagodejno vplivalo na vso naravo. I jaz sem veselo korakal proti Litiji. Različne misli rojile so mi po glavi, med drugim sličnim primerjal sem i našo kolegialiteto z vremenom in gojil nado, da na učiteljstvo našega okraja danes žarek jedinstvi posije. Koliko se je moja želja in nada izpolnila, naj blagi čitatelj sam sodi.

Ko se konstatira 25 navzočih (6 je bilo bolnih, 2 sta pa iz drugih vzrokov izostala) otvori predsednik g. baron Taufferer ob $\frac{1}{2}$ 10 sejo; namestnikom imenuje g. Škrbinca; g. Janžič in gđc. Demšar pa se izvolita zapisnikarjem.

Ker še ni g. nadzornik vseh šol nadzoroval, izostale so opazke; omenil je le, da se je splošno stanje šolstva (se vé kolikor je nadzoroval) izboljšalo, na kar je prestopil k tretji točki: »Pismena delitev. Praktičen poskus z otroci nižjega oddelka«.

Poročevalka gđc. Malec povedala nam je v uvodu, da ne ume stavljenе jej naloge, ker ne vé, katere otroke naj si misli pod »nižjim oddelkom«. Pričela je pa le pravo, namreč z ustno meritvijo in delitvijo, a po par vzgledih prešla na pismeno delitev ter v pol uri preletela vse stopinje do skrajšane delitve z dvestopnim deliteljem. Temu preobširnemu gradivu je pa pripisati, da gđc. poročevalka ni naloge po svojej sposobnosti dovršila. Omeniti pa i moram, da mi je njena čista slovenščina zelo ugajala.

Da se o tem ni debatiralo, iskati je v občnem mnenji, da se pri gđc. učiteljicah to ne spodobi (!?). Le g. Zajec se je oglasil in je marsikaj prav stvarnega povedal, kar je pa gđc. poročevalko nekako v slabo voljo spravilo.

Ta točka je tedaj brez vsacega zanimanja minula in sledil jej je referat: »Opis okraja, po podanih podatkih«. Poročevalec g. Toman je mesto celega opisa podal le razvoj šol od naselitve Slovencev na Kranjskem do današnjega dne s posebnim ozirom na Litijski kraj. V uvodu se je opravičeval, rekši, ako ves opis podá, gotovo mu vsi uidejo, ali pa zaspé. Vzprejel se je brez debate.

O vrboreji razpravljaj je g. Cepuder. V svojem stvarnem govoru povedal nam je, da so se užé stari Rimljani z vrborejo pečali, a je i ž njimi propala. Še le v novejšem času so se jeli Francozi in Nemci ž njo pečati. V daljnem govoru poudarjal je precejšno korist vrb, ako se pametno ž njimi ravna in se ne izsesavajo, kakor je pri nas običajno, ker vrba najraje v zmernem pasu raste, slikal in priporočal je dva načina zasaditve: na suhem in v močvirji.

Kar se tiče splošne saditve je omenjal, da ni potreba visokih mladik saditi, ker manjše pozneje še hitreje rasto. V močvirnih krajih naj se skopljejo jarki po $\frac{1}{2}$ m narazen (da človek lahko vmes hodi) in tū se sadé podtaknjenci po suhem in v jarkih, a tū tako visoko, da voda korenin ne doseže.

Ker je veliko krajev, kateri so prazni (posebno močvirni), zato priporoča, naj se sadé vrbe. — Tako smo obdelali glavne točke.

A sedaj se zasuče. Zašla je med karpe ščuka v podobi samostalnih predlogov. No, sedaj smo pa pokazali, da i mi nekaj znamo. Predlog sledil je predlogu.

Prva predloga, katera sta bila jednoglasno vzprejeta, stavila sta gg. Zajec in Cepuder. Prvi je predlagal, naj se sl. deželni zbor poprosi, da se vsem definitivnim učiteljem dá volilna pravica, kar je pa i prav dobro podpiral, drugi je pa dostavljal, naj se prosi, da se učiteljem vštevajo vsa službena leta.

Po tem uvodu, kateri je drugim predlogom pot odprl, sukali so se, drug drugemu nasprotovali, da mi res potrpežljivosti primanjkuje razsoditi o čem je A in o čem B govoril. Iz tega vzamem predlog g. Zajca: »Skupščina naj sklene, da se knjižnica razdeli. Jedno polovico (katero neki?) naj ima zatičniški, a drugo litijski sodnijski kraj«. (Konec prih.)

Iz Ljubljane. Učiteljska konferencija za mestni kraj Ljubljanski je bila v 16. dan preteč. m. v mestni dvorani. Skupščini predsedoval je c. k. okrajni šolski nadzornik gosp. Blaž Hrovat, kateri si je za svojega namestnika izbral g. Jak. Vodeba, profesorja na c. k. učiteljski. Zapisnikarjem sta bila izvoljena g. g. učitelja A. Funtek in J. Krulec. G. nadzornik je poročal o tem, kar je pri nadzorovanji po šolah zapazil ter je priznal, da se v mestnih šolah največ uspešno poučuje in da je po vsem zadovoljen in nekod celó prav zadovoljen. Potem poročá učitelj g. Jak. Furlan o vprašanji: »Kako more šola vplivati na vedenje šolske mladine zunaj šole«. S poročilom so se spojili ti le nasvéti; 1. mestno redarstvo naj nadzoruje in po potrebi tudi kaznjuje dečke, ki se mej šolskim poukom po mestu klatijo in tobak kade, ali če žganje

kupujejo; 2. naj se za mladino odloči in napravi igrališče (kraj, kjer bi igrala); 3. šolska matrika naj se šolskim voditeljstvom izroči o pravem, po postavi odločenem času. Vsi ti nasveti se največ enoglasno vzprejmo. — Potem so se odločile učne knjige za prihodnje šolsko leto. Iz poročila knjižničnega odbora se je razvidelo, da ima knjižnica 376 knjig v 617 zvezkih, 1 podobo in 5 atlantov. Nasvèt, da bi se naročili »Stritar-jevi zbrani spisi«, se večinoma vzprejme. V stalni odbor in v knjižnični odbor volijo se »per acclamationem« zopet prejšnji odborniki. Okrajni šolski nadzornik g. A. Žumer je pri samostalnih nasvètih navštoval: 1. Naj bi se počitnice pustnega ponedeljka zamenjale s pepelnico (da bi bila namreč namesto ponedeljka pepelnica prost dan). 2. Naj bi se za mestne šole ustanovilo mesto stalnega pomožnjega učitelja. Oba predloga se vzprejmeta. Končno se g. predsednik zahvaljuje g. poročevalcu za trud ter zaključi zborovanje s trikratnim slavklicem našemu presvetlemu cesarju.

— Zlobnost in zvijača naših nemčurskih pisunov kaže se pri vsaki priliki in se mora užé vsakemu gnjusiti. Tudi konferencija ljubljanskega učiteljstva s svojim nedolžnim sklepom — »naj bi redarstvo nadzorovalo in po potrebi tudi kaznjevalo dečke, ki kadé tobak in če žganje kupujejo« — jim je dobro došel kakor odprti žleb na mln njihovih zlobnih namer. V »Tagespost« (v Gradcu, 19. jun.) nekdo teh pisunov (ki se užé po peresu pozná) pisari: »Der Laibacher Amtszeitung entnehmen wir die Nachricht, dass zur Besserung der Schulzustände an den Volksschulen Laibachs in der am 16. d. M. abgehaltenen Bezirkslehrerconferenz die Beaufsichtigung und Bestrafung der tabakrauchenden und schnapstrinkenden Schuljugend durch die Polizeiorgane verlangt wurde. Wir nehmen von diesem, anscheinend ohne jeden Widerspruch zum Beschluss erhobenen Antrage deshalb Notiz, weil durch ihn die traurigen Zustände der slovenischen Volksschulen in Laibach sich in ihrer ganzen Nacktheit enthüllen.« — Ravno v tem listu (v »Tagespost«, 19. jun.) na predzadnji strani pa se tudi poroča o učiteljski konferenciji (v 18. dan jun.) Graskih učiteljev, kateri so mej drugim tudi sklenili to-le: 1. »Es sei eine Petition um ein Gesetz abzufassen, nach welchem Gastwirthen verboten werde, Kindern, welche im schulpflichtigen Alter stehen, geistige Getränke und Cigarren zu verabfolgen, und durch welches dem Blumenverschleiss durch Kinder in Gasthauslocalitäten Einhalt geboten werde. 2. Es sei das gesetzliche Verbot des Betriebes der Schundliteratur und Schandbilder anzustreben. 3. Es sei der steiermärkische Landtag neuerdings um Errichtung eines Rettungshauses für verwehrloste Jugend zu ersuchen.« — Vprašamo le: Kako se razpoznavá stanje ljudskih šol v Ljubljani od tega v Gradcu, ako se to sploh določuje po posamnih sklepih v učiteljskih konferencijah?

— Novo šolsko zastavo je dobila tukajšnja II. mestna peterorazredna ljudska šola. Na sv. Alojzija dan je imenovana šola praznovala trojno slavnost. Praznovala je (kakor tudi I. mestna deška ljudska šola) god sv. Alojzija, pomočnika šolski mladini, nekateri so pristopili prvičkrat k mizi Gospodovi in šola je namreč dobila novo, krasno zastavo. — Pred šolskimi vrati je bil napravljen za svečanost primeren altar. Mladina z učitelji vred se je zbrala pred šolo; navzočega je bilo tudi mnogo za šolsko mladino se zanimajočega občinstva. Ob 1/2 8 uri pripelje se mestni župnik in duh. svètnik preč. g. Jan. Rozman ter blagoslovi ob asistenci dveh duhovnikov novo šolsko zastavo po cerkvenem obredu. Zanimiv je bil potem njegov govor do učiteljev in do šolske mladine, ker je razlagal, kaj zastava kaže učiteljem, potem pa še učencem. Prve vzbuja k vztrajnemu delovanju na težavnem polji šolskega pouka, druge pa k pokorščini do učiteljev; spodbada naj jih dalje k pridnosti in neumorni delavnosti, kajti v starosti žel bude le tisti, kdor je mlad sejal. Hvaležno se je spominjal tudi dobrotnikov, ki so pripomogli, da se je napravila nova zastava; imenoval je mej drugim tudi ljubljansko mestno srenjo, ki je stopila z znatno vsoto mej dobrotnike. Ko gosp. govornik končá, moli vkupno še za vse dobrotnike šole. Otroci zapojó z vbranim glasom: »Alojzij, cvet mladosti« končno pa še »cesarsko pesem«. Sprevod se je potem pomikal v mestno župljansko cerkev k sv. Jakobu, kjer so bili zbrani tudi učenci in učitelji I. mestne deške ljudske šole in kjer so imeli učenci obeh teh šol prvo sveto obhajilo. Tudi ta slavnost se je spodobno in prav ganljivo vršila. — Nova zastava je iz belega damasta in ima podobi: »neomadežanega Spočetja« in »sv. Alojzija« ter stane nad 120 gld. Te slavnosti udeležili so se tudi mestni župan gosp. P. Graselli, načelnik šolskega odseka in ud. dež. šolskega svéta g. prof. Tomo Zupan, mestni odbornik g. F. Trtnik in c. k. učitelj in dež. poslanec gosp. F. Stegnar ter mnogo občinstva iz vseh stanov.

— Važno razsodbo za stariše in šolske otroke je Dunajska deželna sodnija izrekla, da ima učitelj postavno kázensko pravo. Učitelj je oblastna oseba, ker je uk javna

naprava in ga država nadzoruje. Učiteljevo opravilo je uradno opravilo, in ako kaznuje, kaznuje uradno.

— Gledé šolskih knjig se je v zadnjem zasedanji državnega zbora grajala ta napaka, da se prepogosto menjajo, kar je škodljivo pouku, in tudi prizadeva učencem nepotrebne troške. Vsled tega je naučni minister sestavil posebno komisijo, ki se ima pečati s to nalogo in podati dotične predloge. Tudi se ima za to skrbeti, da se vsebina šolskih knjig, ako se ne pokaže nujna potreba, deset let ne premení.

— Hrvatski učiteljski dom, kojega v Zagrebu snujejo naši bratje, hrvatski učitelji, vrlo napreduje. Srečke za »hrvatski učiteljski dom« dobivajo se tudi pri uredništvu našega lista.

Št. 659

okr. š. sv.

Učiteljske službe.

V Logaškem okraji oddali se bodoči za trdno ali začasno drugi učiteljski službi na dvo-razrednicah na Blokah in v Begunjah, prva s 450 gld., druga pa s 400 gld. letne plače. V definitivno namestenje razpisujejo se učiteljske službe: na trirazredni ljudski šoli v Žireh II. učiteljsko mesto s 500 gld. letne plače in s stanovanjem in na čveterorazredni ljudski šoli v Cirknici IV. uč. mesto s 400 gld. letne plače in s stanovanjem. Prosilci ali prosilke za te službe naj svoje prošnje po uradnem potu do 20. julija 1887. l. vlagajo pri tem c. k. okrajnem šolskem svétu.

C. k. okrajni šolski svét v Logatcu v 15. dan junija 1887. l.

ad št. 87

okr. š. sv.

N a t e č a j.

Na takajšnji dekliski ljudski šoli je popolniti službo podučiteljice.

Tej službi pripada letna plača 500 gld. in pravica do postavnih službenih doklad.

Prosilke za to službo imajo svoje prošnje z dokazili o učiteljski sposobnosti za pouk v obeh deželnih jeziki in o dozdanjem službovanji, ako se nahajajo v dejanski učiteljski službi, potom predstoječega c. kr. okrajnega šolskega svéta vsaj do 25. julija 1887. l. vložiti pri podpisnem c. kr. mestnem šolskem svétu.

C. kr. mestni šolski svét v Ljubljani v 21. dan junija 1887.

Prosednik: *Grasselli m. p.*

VABILO K NAROČBI

— za drugo polovico 1887. leta. —

Vse p. n. častite gg. poluletne naročnike opozarjamo, da jim je z 12. številko „Učiteljskega Tovariša“ potekla naročnina ter jih najuljudneje prosimo, da bi blagovolili za II. polovico t. l. naročnino poslati. Tudi tiste gg. naročnike, ki so še od pred dolžni naročnino, prosimo, da bi poravnali svoj dolg pri založništvu.

„Učiteljski Tovariš“ stane vse leto 3 gld., pol leta 1 gld. 50 kr. Novim naročnikom še lahko pošljemo vse dozdanje številke.

Prisrčno se zahvaljujemo vsem preblagim svojim prijateljem in podpornikom, ki nas z naročevanjem in dopisovanjem podpirajo ter jih lepo prosimo, da bi nam bili še dalje zvesti sodrudniki na našem težavnem dejališči: za blagospesnost národnemu šolstvu in učiteljstvu.

Uredništvo in založništvo.

➡ Današnjemu listu pridejan je „Kazalec“. ➡